

РЕШЕНИЕ

№ 3977

гр. София, 13.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **2403** по описа за **2013** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма], [населено място], срещу решение /без номер и без дата/, постановено по наказателно от административен характер дело № 2456/2012 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 97 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 2218-0360/15.08.2011 г., издадено от Зам. Директора на ТД на НАП, [населено място]

С посоченото НП на касатора, на основание е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл. 355, ал. 1 КСО за неизпълнение на законово задължение по чл. 3, ал. 3, т. 1, във връзка с чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8/29.12.2005г. на Министерството на финансите за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и за самоосигуряващите се лица, наричана по-надолу за краткост Наредбата, във вр. чл. 5, ал. 4, т. 2 КСО.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. По същество търговецът не оспорва неизпълнението на законовата задължение, но счита, че в случая са налице предпоставки за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, като се приеме, че неизпълнението на законовото задължение е маловажен случай.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява се от адвокат Г., който поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба, чрез юрисконсулт М. оспорва жалбата като неоснователна.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна, поради което решението на СРС следва да бъде отменено.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуално качество на свидетел е разпитан актосъставителят. От събраните доказателства от фактическа страна е прието, че през месец юли 2011 г. длъжностни лица при ТД на НАП, [населено място] извършили проверка в информационната система на агенцията, относно подаване от страна на [фирма] на декларация обр. 6 за дължимите осигурителни вноски по ДОО, здравно осигуряване, ДЗПО, фонд „ГВРС“ и данъка по ЗДДФЛ. Било установено, че липсва информация за постъпили декларации от месец декември 2010 г. Р. в процесуално качество на свидетел пред първоинстанционния съд С. Т., заемаща длъжност „старши инспектор по приходите“ приела, че декларацията за окончателните осигурителни вноски върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите, работещи по трудов договор, за периода 01.12.2010 - 31.12.2010 г. е трябвало да бъде подадена в срок до 31.01.2011 г. - последният работен ден през календарния месец, през който са били дължими осигурителните вноски. Това задължение не е било изпълнено от страна на едноличния търговец.

За констатираното неизпълнение на законово задължение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № № 2218 - 000360/14.07.2011 г., връчен на представител на дружеството, който го е подписал без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен чрез изпращане на съобщение, което е получено от И. Н. - сътрудник на 18.02.2013 г. Жалбата е подадена чрез СРС на 22.02.2013 г. /вх. 7544/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства.

Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства.

Изводите на СРС се споделят изцяло от настоящия състав касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредбата /в съответната редакцията/, декларация образец № 6 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите от работодателите, осигурителите и техните клонове и подразделения – не по-късно от последния работен ден на календарния месец, през който са били дължими осигурителните вноски, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" и данъкът по чл. 42 ЗДДФЛ.

Законодателят императивно е създал норма, задължаваща работодателя определен срок да изпълни свое законово задължение. Неподаване на декларация във визирания срок е формално нарушение и е без значение, дали се касае за забава от един или повече дни, защото срокът е дефинитивно императивен, а не препоръчителен. Отговорността, която законът възлага на юридическите лица по реда на чл. чл. 355, ал. 1, във връзка с чл. 5, ал. 4 от КСО, във връзка с чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредбата, във връзка с чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, е обективна и безвиновна. Тя е проява на засилена превенция на държавата срещу определени нарушения и за да бъде ангажирана, е достатъчно само да бъде констатирано неизпълнение на законови задължения.

В разглеждания случай се касае за регулиране на обществени отношения, свързани с осигурителната система на държавата. Органите на НОИ, посредством подаваните от работодателите декларации, правят разчети относно постъпващите в бюджета му приходи от осигурителни вноски, което е от изключителна важност за планирането на останалите осигурителни плащания. Наказанията по чл. 355 от КСО са насочени именно към стимулиране на работодателите да спазват предвидените в кодекса срокове за изпълнение на задълженията им, възникнали във връзка с начисляването и декларирането на съответните осигурителни вноски. Във връзка с изложеното в случая не може да се приеме, че са налице предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, IX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер и без дата/, постановено по наказателно от административен характер дело № 2456/2012 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 97 състав.

Решението е окончателно.